

PERSONALIA

1984

Prof. dr. ZACHIU MATIC s-a născut la 29 septembrie 1924 la Voivodenii Mari, jud. Braşov. Urmează liceul „Radu Negru“ din Făgăraş, apoi facultatea de ştiinţe naturale a universităţii clujene, pe care o absolvă în anul 1949. Îşi ia doctoratul în specialitatea zoologia nevertebratelor cu teza *Chilopodele din Banat, Transilvania şi Maramureş*. Din februarie 1949 activează în cadrul acestei facultăţi, un timp şi la Institutul pedagogic din Cluj, parcurgînd toate gradele didactice. Ca distins universitar, prof. dr. Z. Matic, în afara muncii diverse cu studenţii, cît şi a diferitelor sarcini în conducerea catedrei şi a facultăţii, desfăşurată de 35 de ani, este şi conducător de doctorantură în specialitatea zoologia nevertebratelor.

Activitatea ştiinţifică, exemplară ca omogenitate şi consecvenţă, cuprinde complexe preocupări de sistematica, zoogeografia şi ecologia chilopodelor, în primul rînd din fauna ţării noastre, cît şi din întreaga Europă, Asia, Africa şi America centrală, bucurîndu-se de un mare prestigiu internaţional, ca eminent specialist al grupului. În acest sens a făcut şi cîteva specializări în Italia, Germania federală, Ungaria. Rezultatele cercetărilor sale sînt valorificate pînă în prezent în peste 150 de lucrări, printre care şi cîteva studii monografice complexe. A participat la numeroase manifestaţii ştiinţifice în ţară şi în străinătate, printre care şi la primul Congres internaţional de miriopodologie (Paris, 1968). A elaborat de asemenea lucrări necesare activităţii didactice.

Un rezultat deosebit de meritoriu al activităţii Domniei Sale îl reprezintă şi constituirea unei valoroase colecţii de miriopode-chilopode, donată muzeului zoologic al facultăţii clujene, patriotică şi exemplară contribuţie la îmbogăţirea patrimoniului ştiinţific al ţării noastre. Colecţia cuprinde piese deosebit de importante, atît din ţară, cît şi din străinătate (dintre care holotipi şi paratipi).

Pentru prodigioasa sa activitate pe tărîm didactic, științific și obștească a fost răsplătit și cu numeroase distincții din partea partidului și statului nostru, inclusiv cu Premiul Academiei „Emil Racoviță” în două rînduri. De asemenea a fost ales membru al mai multor organisme interne și externe, dintre care menționăm aici Academia de științe din New York și Centrul internațional de miriopodologie, cu sediul la Paris.

A 60-a aniversare îl găsește pe prof. univ. dr. Zachiu Matic în plină activitate, atît la catedră, în laborator, cît și în natură, activitate pe care o dorim cu toții cît mai îndelungată și prodigioasă.

Dr. doc. AURELIAN POPESCU-GORJ s-a născut la 23 septembrie 1914 la Tîrgu Jiu. Urmează liceul „Mihai Viteazu” din București, iar apoi tot aici facultatea de științe naturale. Teza de doctorat o face sub îndrumarea eminentului profesor C. Motaș (1948), iar apoi obține și docența (1970). De copil avea marea pasiune pentru fluturi, la 14 ani avînd șansa de a fi înțîlnit de către marele entomolog Aristide Caradja, care l-a îndrumat cu o rară bunăvoință în domeniul entomologiei, domeniu pe care nu-l ma părăsește niciodată. Între anii 1938—1940 lucrează benevol, împreună cu Franz Salay la aranjarea colecțiilor entomologice ale Muzeului

de istorie naturală din București. Cum aici nu era post liber, Gr. Antipa îl numește hidrobiolog la fosta direcție a pescăriilor statului, fiind transferat apoi la Institutul de cercetări piscicole, odată cu înființarea acestuia, devenind curînd șeful secției piscicultură. Fără a neglija nici o clipă entomologia, în acești ani publică 25 de materiale, valorificîndu-și astfel și cercetările din domeniul hidrobiologiei-pisciculturii. Din 1961 trece la Muzeul de istorie naturală „Gr. Antipa”, ca apoi, pe bază de concurs (1965) să devină, pînă în prezent, șeful secției entomologie.

Împreună cu I. Drăghia colectează cca 100 000 lepidoptere din țară, apoi, prin schimburi, achiziții și donații, obține pentru prestigiosul muzeu peste 50 000 lepidoptere și coleoptere palearctice și exotice. Se mai remarcă materialele deosebit de valoroase aduse în urma celor două călătorii în Brazilia. Rezultatele cercetărilor sale de aproape o jumătate de secol le valorifică în peste 175 de lucrări, publicate în țară și în străinătate, în marea lor majoritate despre lepidoptere. A descris 26 de specii și subspecii noi pentru știință, cinci specii și două genuri noi pentru fauna continentului, apoi 204 specii și 16 subspecii noi pentru fauna României. În semn de aleasă considerație, cercetători din țară și mai ales din străinătate, i-au dedicat numeroase specii și un gen, care îi poartă numele sau prenumele. Pentru a cinsti memoria maestrului său A. Caradja, asigură consultația științifică pentru realizarea unui film documentar intitulat „Zece minute în lumea fluturilor”.

A 70-a aniversare îl găsește pe eminentul entomolog și muzeograf în plină activitate teoretică și practică, activitate de o înaltă ținută științifică și exemplară forță.

prof. dr. doc. ION T. TARNAVSCHI

„crezul meu științific este de a reda întotdeauna numai adevărul, cel moral de a fi cinstit, iar cel social-politic însă de a servi Țara în mod dezinteresat spre binele ei și fără compromisuri de ocazie“

S-a născut la 19 august 1904 la Rădăuți, unde urmează și liceul „Eudoxiu Hurmuzachi“. Obținând licența cu „foarte bine“ la facultatea de științe din Cernăuți, este reținut la Institutul botanic, respectiv catedra de botanică de aici. Între anii 1932—1933 se specializează în citologie vegetală la universitatea din Grenoble, ca bursier al statului francez, după care își continuă activitatea la Cernăuți, susținându-și și teza de doctorat. Din 1939 trece la București, parcurgând toate gradele didactice universitare. Din 1972, odată cu pensionarea, devine profesor consultant. În activitatea sa de peste 50 de ani, pe lângă instrucția și educația a zeci de generații de studenți, a avut funcții de răspundere în universitate, Institutul de biologie, în diferite organisme de specialitate ale Ministerului învățământului. A condus cca 70 de teze de doctorat (și specialiști din străinătate).

Prodigioasa sa activitate științifică este concretizată în primul rând în cele peste 300 de lucrări, publicate în țară și în străinătate, unele de sinteză și de orientare științifică. În domeniul morfologiei a studiat probleme deosebit de complexe, legate de celulă și organitele ei, de gineceu, fruct, frunză, cu implicații genetice și filogenetice, apoi probleme de genetică experimentală, flora și vegetația algologică din interiorul țării, descoperind peste 30 de unități sistematice noi. Un loc deosebit de important îl ocupă cercetările palinologice privind studiul monografic al florei spontane și cultivate de la noi, cu concluzii asupra evoluției florei și vegetației în timp, apoi în prospecțiuni de petrol, arheologie, melitopalinologie, alergologie. În acest domeniu a întemeiat o școală, având ca unul din rezultate *Monografia polenului florei din România*. Distinsul om de știință a făcut parte și din colectivul de traducători ai operei lui Darwin în limba română. Dintre participările externe le menționăm aici pe cele la Congresul internațional de botanică de la Montreal, unde a fost ales vicepreședinte al secției de citologie, la Sesiunea festivă a Academiei de științe a U.R.S.S. dedicată centenarului Miciurin, Congresul internațional al muzeelor de științele naturii de la Stralsund, Congresul internațional de integrare și coordonare a învățământului științific de la Varna. Dintre

călătoriile de studiu o menționăm aici pe cea în Indonezia. A fost animatorul principal al refacerii Institutului botanic, al colecțiilor acestuia, în urma bombardamentelor din aprilie 1944. Restabilește apartenența firească a Grădinii botanice în cadrul universității, o reorganizează conform noilor concepții în biologia vegetală, cât și tradițiilor progresiste ale animatorului ei D. Brandză, reușind astfel să-i confere „rolul ei firesc de instituție științifică, didactică și de culturalizare a maselor“. Între anii 1952—1975 este și directorul acesteia. A inițiat cele două publicații ale Grădinii botanice, de asemenea a fost ales în colectivele de redacție a unor reviste, în diverse societăți și comisii de specialitate din țară și din străinătate. A organizat cele zece consfătuiri de geobotanică de până acum din țara noastră. Biblioteca personală de specialitate a donat-o instituției la care a ținut atât de mult: Grădina botanică.

Distins universitar, eminent om de știință, autentic patriot, prof. dr. doc. Ion T. Tarnavschi a primit din partea conducerii de partid și de stat șase ordine și medalii. „Generația mea a contribuit prin oamenii săi atașați bunului mers al țării și astfel, alături de cel mai fidel detașament, clasa muncitoare, la dezvoltarea economică, socială și științifică a țării“. A 80-a aniversare îl găsește aplecat cu profunzime și înțelepciune asupra vastelor probleme ale vieții vegetale, prilej de cele mai frumoase gânduri și urări.

1985

Prof. dr. doc. MIHAIL A. IONESCU

„importanța entomologiei în cadrul științelor biologice pe plan general, iese în evidență în primul rând prin contribuția ei la dezvoltarea științelor biologice, prin munca marilor înaintași ai entomologiei românești... Numele și opera lor se află la loc de mare cinste în lucrărilor de specialitate din lume“.

S-a născut în București la 1 noiembrie 1900. Urmează aici liceul „Matei Basarab“, după care facultatea de științe naturale, pe care o absolvă în anul 1926, fiind remarcat în mod deosebit de către prof. Andrei Popovici Băznoșanu. În anul 1933 la aceiași facultate își ia

doctoratul, iar în 1967 docența. Parcurge toate gradele didactice universitare, devenind, după pensionare (1968) profesor consultant. De subliniat sînt cele două specializări făcute la Viena și la Split. A avut numeroase funcții de răspundere în facultate, Institutul de biologie, Muzeul de istorie naturală „Gr. Antipa“, diferite societăți, comisii și reviste de specialitate. Rezultatele cercetărilor sale științifice, complexe și vaste, le-a valorificat în primul rînd în cele aproape 200 de lucrări, unele monogra-

fiice, multe prezentate la numeroase manifestări științifice din țară și din străinătate. Remarcăm în primul rând participările la Congresele internaționale de protecția plantelor, de entomologie și de zoologie de la Berlin, Montreal, Paris, Londra, Viena, Washington, Moscova, București, mijloc și dovadă în plus de afirmare a științei românești și în aceste domenii. A descoperit 50 de specii și două genuri noi de insecte pentru știință, iar în fauna țării noastre peste 200 de specii, mai ales insecte. Domnia Sa a condus peste 30 de teze de doctorat din domeniul entomologiei și a protecției plantelor. Subliniem apoi aleasa calitate științifică și didactică a cursurilor-manualelor universitare pe care le-a ținut și elaborat. Pentru meritele sale deosebite ca om de știință și eminent universitar a fost răsplătit prin numeroase ordine și medalii ale țării noastre, în anul 1955 fiind ales și membru corespondent al Academiei Române.

Cu ocazia împlinirii a 85 de ani de viață îi aducem, alături de toți cei care îi cunosc exemplara viață și activitate, un profund omagiu, odată cu cele mai frumoase gânduri și urări.

rubrică realizată de

MIRCEA I. PAINA